

Dit lijkt allemaal gerechtvaardigd, want uiteindelijk gaan we toch allemaal dood, dus waarom nemen we geen afscheid op 'n rustige en geplande wijze?

God schiep ons in de beperking van onze vier dimensies: tijd, lengte, breedte en hoogte; binnen dit kader schijnt dit besluit goed te zijn.

Maar *“God, de HEER, vormde de mens uit het stof van de grond en blies in zijn neusgaten de adem van het leven; en de mens werd een levende ziel.”* (Genesis 2:7) Onze ziel is onze geest en ons geweten, en is wat ons van dieren onderscheidt. De ziel is verbonden met ons lichaam maar laat ons lichaam los, en leeft voort, wanneer wij sterven. Soms zeggen we zelfs, “hij laat ‘t leven los” of “hij heeft de geest gegeven.”

De wetenschap bewijst dat we een ziel hebben.

“In 1901 voerde Dr. Duncan MacDougall een experiment uit dat bewees, wat wij de ziel noemen, echt bestaat, gewicht heeft, en werkelijk iets is dat ons lichaam verlaat op het moment van de dood. Het experiment werd uitgevoerd op zes stervende patiënten; vijf mannen en een vrouw. De patiënten werden vlak voor hun dood op een speciaal gemaakte, gevoelige weegschaal geplaatst.

Dr. MacDougall en vijf andere doktoren kwamen tot de conclusie dat in elk van de zes onderzochte gevallen een **gewichtsverlies van gemiddeld 21 gram** werd vernomen wanneer de dood intrad. Op het moment dat het leven ophield, gaf de tegenoverliggende weegschaal plotseling, duidelijk minder gewicht aan, alsof er iets uit het lichaam verdween of wegging. Hij voerde soortgelijke experimenten uit op 15 honden maar de resultaten waren niet hetzelfde. Geen gewichtsverlies.” (Overgenomen uit het artikel in de New York Times: 11-03-1907)

De natuur wijst de weg

Dr. Albert Einstein zei: “Bestudeer de natuur nauwkeurig en je gaat alles beter begrijpen.”

Wij zien bijvoorbeeld hoe de rups verandert in een vlinder, wat te vergelijken is met ons leven.

Op dit moment overleven wij, net als de rupsen, van de dingen om ons heen. Ons leven schijnt te eindigen wanneer we de pop ingaan, die op onze doods-kist lijkt. Het is moeilijk voor ons om, net als de rupsen verder te kijken dan dit punt. Het is moeilijk om te geloven dat we van onze menselijke vier dimensies zullen overgaan naar een hogere dimensie en dat we zullen veranderen in een wezen dat verder leeft met nieuwe mogelijkheden. Deze mogelijkheden zijn afhankelijk en worden gevormd door de besluiten die we hier op aarde genomen hebben.

Onze eindstrijd hier op aarde beïnvloedt ook onze nieuwe mogelijkheden na de dood.

De strijd die we doormaken is als de strijd van een vlinder die zich uit zijn pop bevrijdt en ontworstelt. Deze strijd is nodig omdat die ons verder sterkt en ontwikkelt voor onze toekomst en ons vermogen na de dood, wanneer we ons lichaam achterlaten.

Waarom is de strijd van de vlinder zo belangrijk?

Het blijkt dat er een chemische stof vrijkomt wanneer de vlinder zich vrij worstelt, een stof die zijn vleugels versterkt.

Dit gevecht is nodig om de vloeistof in de vleugels te persen zodat deze zich kunnen ontwikkelen. De Houdini-achtige ontsnapping versterkt de nodige spieren in de vleugels, zodat de vlinder kan vliegen wanneer hij vrijkomt.

[What we can learn from a butterfly's struggle to escape its chrysalis](#)

Hij moet pas vrij komen als dit proces klaar is.

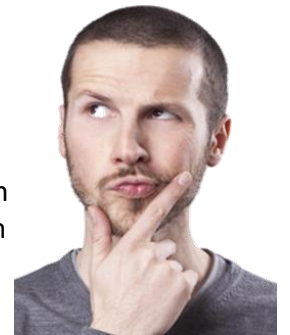
De timing waarop de vlinder uit de pop tevoorschijn komt is zo belangrijk; te vroeg en hij is verloren. In de langzame en geleidelijke worsteling worden alle vloeistoffen van het lichaam door de nauwe uitgang van de pop naar de vleugels gepompt.

De vlinder komt pas vrij als dit proces volledig voltooid is, zodat hij zijn vleugels kan spreiden.

De goed-bedoelde blunder

De nieuwe laborant assistent was gefascineerd hoe de vlinder bleef doorworstelen, totdat de vlinder niet meer bewoog.

De jonge assistent werd bezorgd. Na een tijdje gewacht te hebben zonder verdere beweging, pakte de goed-bedoelende jongen een operatiemesje uit de kast om het diertje uit de nood te helpen. Hij vergrootte het gaatje. De vlinder werd onmiddellijk bevrijd en gleeed uit de pop op de tafel. Wat een opluchting. Maar er zat iets fout en er was iets niet in orde met de vlinder die hij geholpen had.

De vleugels waren slap en het lichaam was papperig en zwak. De vlinder bracht de rest van zijn leven kruipend door. Helaas heeft hij nooit kunnen vliegen.

Afgeleid van: [Purpose in Struggle: The helpful man and a butterfly](#)

Wat kunnen wij hiervan leren?

Natuurlijk willen we niet dat we onze dierbare zien lijden. Euthanasie kan een tijdelijke opluchting voor alle betrokkenen zijn, maar noch wij, noch de vlinder mag deze moeilijke tijd en laatste

eindstrijd van de vrijworsteling overslaan.

Als Nederlanders staan we bekend als kaaskoppen, eigenwijze doordouwers die volhouden. Je hebt de marathon van dit leven bijna volbracht. De laatste loodjes wegen het zwaarst, maar de eindstreep is in zicht en al moeten we er kruipend overheen, we geven de overwinning niet op. Paulus zegt: *“Ik heb goed gevochten en mijn wedloop afgemaakt en nu ligt er een kroon op mij te wachten.”* (2Timotheus 4:7,8)

Conclusie

Helaas leven we in een “Quick-Fix” maatschappij met weinig tijd om nu iemand te verzorgen. We willen met onze tijd meegaan en euthanasie is een “Quick-Fix” oplossing. Jammer genoeg kunnen we ons toekomstig potentieel vanuit ons beperkt perspectief niet duidelijk zien. Maar ook begrijpt de rups niet wat er gebeurt als hij de metamorfose in de pop ondergaat. Ook kan het diertje de strijd niet waarderen, die zo essentieel is om de vrijheid volledig te ervaren als hij uiteindelijk de oude pop achterlaat en de open lucht ingaat.

Ieder van ons zal het lichaam achterlaten en veranderen in een wezen dat onze ziel weerspiegelt en we gevormd hebben door onze keuzes in deze beperkte, vier-dimensionale arena van het leven.

Het is mijn hoop en gebed dat je met deze gelijkenis van rups naar vlinder je een completer beeld krijgt voordat je zo’n uiterst belangrijk besluit neemt om je leven te beëindigen.

“Je hebt dit leven gekregen omdat je sterk genoeg bent om het te volbrengen.” (Auteur onbekend)
Als je echter net zoals ik van ’t leven houdt, geniet dan met volle teugen van de levensbron, Jezus. Hij zal je sterken om het onoverkomelijke toch te overwinnen; bovendien zal hij over je waken als je door het dal van de dood gaat en je lichaam verlaat om het eeuwige tegemoet te gaan.

De apostel Paulus schreef: *“Luister, ik ga je een geheim vertellen: Dit vergankelijke lichaam moet onvergankelijk worden en dit sterfelijke moet onsterfelijk worden. Wanneer dat gebeurt, dan zal vervuld worden wat geschreven staat: De dood is opgeslokt door overwinning.”* (1Kor.15:51-54)

Voordat je jouw uiteindelijke besluit neemt, stel je op de hoogte en lees de twee volgende pamfletten, plus het verslag van Johannes. Maak alsjeblieft alleen de keuze waar je persoonlijk blij mee bent, zonder druk van buitenaf, hoe goed bedoeld het ook mag zijn.

‘No Cold Callers Please’ (wordt vertaald in ’t nederlands) [No-cold-callers-read.pdf \(johanpeters.in\)](#)

‘Souls, Heaven, Hell and in Between’ [Souls-Heaven-Hell-and-In-Between-READ.pdf \(johanpeters.in\)](#)

‘The Life of Jesus according to John’ [life-of-Jesus-accoring-to-John.pdf \(johanpeters.in\)](#)

Bij: <https://johanpeters.in> vind je meer dan 65 pamfletten over allerlei onderwerpen. Op de home-pagina vind je 27 propheetenbites en negen boeken. Andere sites verkopen mijn boeken, maar hier is alles GRATIS.

Geen cookies - Geen vragen om informatie, zodat we het kunnen doorgeven aan hen die er vragen over hebben.

Contact: info@johanpeters.in

Euthanasie Wanneer onze strijd en pijn er hopeloos uitzien!

Tegen het einde van dit leven hier op aarde wordt ons lichaam zwak en worden we vaak ziek, wat erg pijnlijk kan zijn. Onze strijd om door te leven verslapt. Onze gezondheid en de toestand van ons lichaam naderen de eindstreep.

We beginnen te redeneren:

“Kijk, ik heb een goed leven gehad, waarom zet ik er hier geen punt achter? Ik wil mijn geliefden niet tot last zijn en al die zorg en verpleging voor mij is erg vernederend, want ik was altijd zo sterk.

Geef mij één reden waarom ik door moet gaan?”

De meeste zorgzame familieleden en kennissen zullen het daarmee eens zijn, “Waarom zoveel lijden? Je kunt waardig sterven. Wees er van overtuigd dat we altijd van je zullen houden.”

